

T 153980

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสืบสร้างระบบเสียงภาษากวยโบราณ แสดงการเปลี่ยนแปลงทางเสียง จากภาษากวยโบราณมาเป็นภาษากวย-กวยปัจจุบัน วิเคราะห์การแปรทางเสียง ในภาษากวย-กวยปัจจุบัน และวิเคราะห์การแปรของเสียงตามอายุที่เป็นตัวบ่งชี้การเปลี่ยนแปลงในภาษากวย-กวยถิ่นที่แสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในขนาดมากที่สุด

ระบบเสียงกวยโบราณ เป็นการสืบสร้างจากกวย-กวยปัจจุบัน 6 หมู่บ้าน แบ่งเป็นกลุ่มกวย 4 หมู่บ้าน และกลุ่มกวย 2 หมู่บ้าน กวยโบราณมีสระ 2 ชุด คือ สระโหมะปกติกับสระโหมะต่ำทุ่ม สระประสมโหมะปกติ *io และ *uo ในกวยโบราณ ยังคงเป็น io และ uo ในกลุ่มกวย แต่เปลี่ยนเป็น i: และ u: ในกลุ่มกวย สระโหมะต่ำทุ่ม *a: ยังคงเป็น a: ในกลุ่มกวย แต่เปลี่ยนเป็น i: ในกลุ่มกวย การศึกษาการแปรทางเสียงในกวย-กวย 4 หมู่บ้านที่มีภาษาแวดล้อมแตกต่างกัน พบการแปรที่มาจากกำสัถสภาษา กล่าวคือ กุยบ้านสังแกซึ่งมีความใกล้ชิดกับเขมร ยังคงมีพยัญชนะท้าย -c -ŋ และ -r เช่นเดียวกับเขมร ขณะที่กวยบ้านสำโรงและกวยบ้านโพนผึ้งซึ่งมีความใกล้ชิดกับลาวไม่ปรากฏเสียงพยัญชนะท้ายดังกล่าว ทั้งนี้อาจมาจากอิทธิพลของภาษาลาว เพราะระบบเสียงภาษาลาวก็ไม่มีเสียงพยัญชนะท้ายเหล่านี้เช่นเดียวกัน ส่วนกวยบ้านจอมพระซึ่งเดิมใกล้ชิดกับเขมร ต่อมามีความใกล้ชิดกับไทย ถึงแม้จะยังคงมีพยัญชนะท้าย -c -ŋ และ -r แต่เสียงเหล่านี้มีการแปรระหว่างรูปแปรซึ่งเป็นเสียงดั้งเดิม คือ [-c] [-ŋ] และ [-r] กับรูปแปรที่เกิดขึ้นใหม่ คือ [-k] [-ŋ] และ [-l]

กุยบ้านสังแก กุยบ้านจอมพระ และกวยบ้านสำโรงซึ่งอยู่ในประเทศไทย มีแนวโน้มที่ระดับเสียงจะเข้ามามีบทบาทในการจำแนกความหมายของคำแทนสระโหมะปกติและสระโหมะต่ำทุ่ม จึงมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นภาษามีวรรณยุกต์ ส่วนกวยโพนผึ้งซึ่งพูดใน สปป.ลาว มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของสระ กล่าวคือ สระโหมะปกติจะเป็นสระเลื่อนหลัง ส่วนสระโหมะต่ำทุ่มเป็นสระเลื่อนหน้า และมีแนวโน้มจะเป็นภาษาที่สระมีการจัดระบบใหม่ จากการวิจัยเชิงสถิติถึงการแปรของสระโหมะต่ำทุ่ม พบว่า ผู้พูดกวย-กวยบ้านสำโรงและบ้านจอมพระยิ่งอายุน้อยลง จะยิ่งใช้รูปแปรสระโหมะปกติมากกว่ารูปแปรสระโหมะต่ำทุ่ม แสดงว่าสระโหมะต่ำทุ่มกำลังจะสูญไป และจะเกิดวรรณยุกต์ขึ้นมาทดแทน

TE 153980

This research aims to reconstruct the phonology of Proto-Kuai, explain the patterns of phonological change from Proto-Kuai to modern Kuai-Kui, identify synchronic phonological variations in modern Kuai-Kui and make a statistical analysis of one selected phonological variable.

The phonology of Proto-Kuai was reconstructed from four Kuai and two Kui dialects. Proto-Kuai has two types of vowels, clear and breathy. The clear diphthongs *iə and *uə and the breathy monophthong *a: in Proto-Kuai have been retained in the modern Kuai dialects while in the modern Kui dialects, they have been changed to i:, u: and ɨə respectively. Phonological variations were investigated in four Kuai-Kui dialects which were spoken in different linguistic settings. Ban Sangkae Kui which has been in contact with the Khmer language has final consonants -c -ɲ and -r as in Khmer, whereas Ban Samrong and Ban Ponpeung Kuai which have been in contact with the Lao language do not keep these three final consonants since Lao does not have these three finals. In Ban Chompra Kui which has been in contact with Khmer and Thai, each of these final consonants has two variants [-c] ~ [-k], [-n] ~ [-ŋ] and [-r] ~ [-l].

Some of the Kuai-Kui dialects spoken in Thailand are becoming tonal while Ban Ponpeung Kuai spoken in Laos is becoming a vowel-restructured language. According to a statistical analysis of the variation of breathy vowels which have two variants, breathy vowels[V̤] ~ clear vowels[V], it was found that young Kuai-Kui speakers at Ban Samrong and Ban Chompra use the clear-vowel variant together with pitch more often than the breathy-vowel one. The result supported the idea that some of the Kuai-Kui dialects are becoming tonal.